

O (s.a.v.) Nurumuzdur; onurumuzdur.

Ebulleys Semerkandi Hazretleri Tenbihul Gafilin adlı eserinde babasının şöyle bir hikayeyi anlattığını rivayet eder.

Bir ara süfyanı-ı Sevri Kabeyi muazzamayı tavaf ederken gözü bir adama takıldı. Adam her adımında Resulullah (sav) e salavat getiriyordu. süfyanı sevri ona "Ey adam; sen tesbihi tekberi tehlili (kelime-i tevhid) terkedip daima salavatla meşgul olmaktadır. senin böyle davranmanın sebebi nedir? dedi. Adam ona dönerek "sen kimsin. Allah sana afiyetler versin" dedi. "Ben Süfyan-ı sevriyim" dedi. "sen şu zamanda garip bir insan olmasaydın sana halimden haber vermez seni sırrıma muttali' etmezdim" dedi. Sonra adam devamla dediki ;

" Ben ve babam birgün hac yapmak niyetiyle Beytullahil-Haram'a doğru yola çıktık. Yolun bir kısmını kat'ettikten sonra babam hastalandı. Ben onu ilaçla tedavi etmeye çalıştım. Bir gece vakti ben başındayken babam vefat etti. Yüzü kapkara olmuştu. Ben "inna lillahi ve inna ileyhi raciun" dedim babamın yüzüne izarı çekip örttüm. Ben onun başında böylece beklerken uyku hali bana galip geldi. Rüyamda bir adam gördüm ki ; ben bundan önce böyle güzel yüzlü, böyle güzel elbiseli, böyle güzel kokulu bir kimseyi daha görmemiştim. Adımlarını ata ata babamın yanına geldi, izarı yüzünden kaldırdı elini yüzüne sürdü, babamın yüzü bir anda bembeyaz oldu, sonra adam dönüp giderken ben onun elbisesine yapıştım ve ona "Ey Allahın kulu! sen acaba kimsin ki Allahu teala şu gurbet diyarında seninle babama ikramda bulundu" dedim. "Beni tanıyamadın mı?" dedi. **"Ben Muhammed bin Abdullah Kura**

nın sahibiyim (sallallahu aleyhi ve sellem), senin baban nefsine müsrif biriydi fakat bana çokça salavat getirirdi; ona ölüm vakti gelince benden yardım istedi, ben ise bana çok salavat getirenin yardımcısıyım" dedi. Ve ben böylece uyandım. Uyandığında babamın yüzüne baktım bembeyazdı.

İşte bu kıssa ve daha niceleri, bize Muhammed Mustafa (s.a.v.)'i n bir -postacı - aracı - aktarıcı - paylaşımcı gibi vasıflardan çok, bir ş

efi' bir güzel numune ve en muazzam bir kandil ve nur

olduğunu açıkça ortaya koyuyor. İbnul-Haceril- Askalani'nin buyurduğu şiirde gönül sahamızda bizim ufkumuzu açıyor ;

"Muhammed beşer, la kel beşer, bel huve kel yakuti beynel hacer"

Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) beşerdir, lakin herhangi biri gibi değil, belki onun misali taşlar içinde **yakutun** misalidir.

Nasıl dersiniz ki Ahmed (s.a.v) herhangi biri,
O (s.a.v) gelmeseydi silinmezdi cehalet kiri.
Ona (s.a.v) tabi olandır ancak diri,
O (s.a.v) kanatın efendisi enbiyanın reisi.
kemalat O'nun (s.a.v), şefaatine ulaşabilmek ümidiyle mevlid-i nebinin şehri mübarek şehru
rebi-ul evvel hayırlı ve bereketli olsun. vesselam...